

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 20 maja 1961 r.

Nr 9

Poz. 34 — 41

TREŚĆ:

Zarządzenie Ministra:

- Poz. 34 — nr 87 z 10.IV.61 r. o zmianie zarządzenia w sprawie określenia dla pracowników umysłowych wymagań kwalifikacyjnych niezbędnych do zajmowania niektórych stanowisk w przedsiębiorstwach
- Poz. 35. — nr 88 z 13.IV.61 r. w sprawie zmiany zasad nagradzania pracowników umysłowych zatrudnionych na kierowniczych stanowiskach w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych
- Poz. 36 — nr 90 z 15.IV.61 r. zmieniające zarządzenie nr 95 z dnia 25 kwietnia 1960 r. w sprawie premiovania pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem centralnym, podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych
- Poz. 37 — nr 98 z 6.V.61 r. w sprawie współdziałania ze stowarzyszeniami technicznymi zrzeszonymi w Naczelnej Organizacji Technicznej

Zarządzenie nr 24 Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury

- Poz. 38 — z 31.III.61 r. wprowadzające zmiany do zarządzenia z dnia 19 września 1958 r. zmieniającego

zarządzenie w sprawie trybu pracy i powoływania zespołów orzekających w państwowych jednostkach projektujących

Okólnik Ministra:

- Poz. 39 — nr 11 z 8.IV.61 r. w sprawie zaznajamiania pracowników z przepisami prawa

Pisma okólne Ministerstwa:

- Poz. 40 — nr 13 z 5.V.61 r. w sprawie przekwalifikowania niektórych przedmiotów ze środków trwałych do obrotowych
- Poz. 41 — nr 14 z 4.V.61 r. w sprawie dokumentów przewozowych stosowanych w transporcie samochodowym przez jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i przez niego nadzorowane

Komunikaty Sprostowanie

34.

ZARZĄDZENIE nr 87 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 10 kwietnia 1961 r.

o zmianie zarządzenia w sprawie określenia dla pracowników umysłowych wymagań kwalifikacyjnych niezbędnych do zajmowania niektórych stanowisk w przedsiębiorstwach.

(znak: ZP/3/61)

§ 1. W § 3 zarządzenia nr 13 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 24 stycznia 1958 r. w sprawie określenia dla pracowników umysłowych wymagań kwalifikacyjnych niezbędnych do zajmowania niektórych stanowisk w przedsiębiorstwach (Dz. Urz. MBiPMB nr 1, poz. 4) zmienionego zarządzeniem nr 282 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 24 grudnia 1960 r. (Dz. Urz. MBiPMB nr 19, poz. 111) — skreśla się ostatnie zdanie.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1961 r.

MINISTER
wz **W. Kopeć**

35.

ZARZĄDZENIE nr 88 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 13 kwietnia 1961 r.

w sprawie zmiany zasad nagradzania pracowników umysłowych zatrudnionych na kierowniczych stanowiskach w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

(znak: ZB/3/61)

Na podstawie przepisów uchwały nr 15 Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1961 r. o zmianie uchwały nr 50 Rady Ministrów z dnia 7 marca 1958 r. w sprawie płac w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 137 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 czerwca 1958 r. w sprawie nagradzania pracowników umysłowych zatrudnionych na kierowniczych stanowiskach w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Dz. Urz. MBiPMB nr 8, poz. 58) z późniejszymi zmianami, wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 ust. 2 liczbę „0,7%” zastępuje się liczbą „0,45%”,
- 2) w § 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W wyjątkowych, gospodarczo uzasadnionych przypadkach Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, po porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury, może wyrazić zgodę na ustalenie wysokości wpłat, o których mowa w ust. 2, w granicach do 0,7% wartości planowanej sprzedaży produkcji podstawowej wykonywanej siłami własnymi”.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1961 r.

MINISTER
wz W. Kopeć

36.

ZARZĄDZENIE nr 90 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 15 kwietnia 1961 r.

zmieniające zarządzenie nr 95 z dnia 25 kwietnia 1960 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem centralnym, podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

(znak: ZB2-I-61)

Na podstawie uchwały nr 39 Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1961 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem centralnym (Mon. Pol. nr 14, poz. 73) oraz w związku z wejściem w życie Protokołu dodatkowego z dnia 15 kwietnia 1961 r. do Układów Zbiorowych Pracy, zmieniającego Protokół dodatkowy z dnia 25 kwietnia 1960 r. po porozumieniu z:

- Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;
 - Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Chemicznego,
 - Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Gospodarki Komunalnej i Przemysłu Terenowego.
- zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 95 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 25 kwietnia 1960 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem centralnym, podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 8, poz. 43) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Baza, o której mowa w § 5 ust. 1 Protokołu dodatkowego z dnia 25 kwietnia 1960 r. do Układów Zbiorowych Pracy, powinna być równa bazie ustalonej dla zastosowania przepisów obowiązującego w danym roku rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych”.

2) w § 4 dodaje się nowe ustępy 4, 5 i 6 w brzmieniu:

„4. Dyrektor jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwem zobowiązany jest do stosowania w 1961 r. uzupełniających mierników premiowania, warunkujących uruchomienie zasadniczego i dodatkowego funduszu premiowego w postaci terminowego wykonania planów dostaw eksportowych oraz nieprzekroczenia planu kosztów produkcji lub planowanego udziału kosztów własnych w produkcji towarowej, w trybie przewidzianym w ust. 3.

5. Dyrektorzy przedsiębiorstw wprowadzą w wewnętrznych regulaminach premiowania jako uzupełniające mierniki premiowania warunki, o których

mowa w ust. 4, dla pracowników odpowiedzialnych za produkcję eksportową oraz koszty produkcji.

6. Warunek terminowego wykonania planu dostaw eksportowych, o których mowa w ust. 4 i 5, nie obowiązuje w przypadkach, gdy niewykonanie w terminie planu dostaw eksportowych spowodowane zostało nieotrzymaniem zamówień”.

3) w § 4 dotychczasowy ust. 4 otrzymuje kolejną numerację 7.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1961 r.

MINISTER
wz W. Kopeć

PROTOKÓŁ DODATKOWY

z dnia 15 kwietnia 1961 r.

do:

- Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle mineralnym z dnia 5 stycznia 1949 r.
- Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu metalowego z dnia 26 kwietnia 1957 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłów drzewnych z dnia 7 grudnia 1957 r.
- Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle cementowym z dnia 15 marca 1958 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r.
- Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu poligraficznego z dnia 14 maja 1958 r.
- Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle ceramiki budowlanej oraz materiałów budowlanych wapienno-piaskowych z dnia 13 września 1958 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle wapienniczym i gipsowym z dnia 13 września 1958 r.
- Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kamienia budowlanego z dnia 7 września 1959 r.
- Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłów szklarskiego, ceramicznego i izolacji budowlanej z dnia 20 stycznia 1961 r.
- Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kruszyw z dnia 21 lutego 1961 r. zmieniający Protokół dodatkowy z dnia 25 kwietnia 1960 r.

§ 1. W protokole dodatkowym z dnia 25 kwietnia 1960 r., dotyczącym premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem centralnym, wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 9 — ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Tabelę, o której mowa w ust. 2, sporządza przedsiębiorstwo na podstawie, ustalonego przez jednostkę nadrzędną wskaźnika planowanego wyniku oraz wskaźnika dyrektywnego dodatkowego funduszu premiowego wyrażonego w procencie planowanego funduszu płac podstawowych pracowników umysłowych, z uwzględnieniem tabeli, stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszego protokołu”.

2) W § 10 — ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli przedsiębiorstwo osiągnie wynik gorszy od zaplanowanego, ale lepszy niż w roku poprzedzającym, tworzy dodatkowy fundusz premiowy w kwocie odpowiadającej procentowi planowanego funduszu płac podstawowych wyznaczonemu w tabeli (§ 9) o trzy miejsca w tabeli niżej od procentu przypadającego w tej tabeli dla rzeczywistej poprawy rentowności”.

3) W § 12 — ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Termin ostatecznego rozliczenia funduszu premiowego upłynął w dwa tygodnie po weryfikacji i zatwierdzeniu bilansu rocznego przedsiębiorstwa”.

§ 2. Protokół dodatkowy obowiązuje od dnia 1 stycznia 1961 r.

MINISTER
wz **W. Kopeć**

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO
PRACOWNIKÓW BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

F. Papierniak

V-PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO
PRACOWNIKÓW PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

T. Pawlak

V-PRZEWODNICZĄCA
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO
PRACOWNIKÓW GOSPODARKI KOMUNALNEJ
I PRZEMYSŁU TERENOWEGO

J. Sobczak

Załącznik do protokołu dodatkowego z dnia 15.IV.1961 r.

**PODSTAWOWA TABELA ODPISÓW NA DODATKOWY
FUNDUSZ PREMIOWY**

% poprawy rentowności	Procent planowanego funduszu podstawowych plac pracowników umysłowych	% poprawy rentowności	Procent planowanego funduszu podstawowych plac pracowników umysłowych
0,01 — 0,1	0,02	3,51 — 3,6	1,27
0,11 — 0,2	0,04	3,61 — 3,7	1,33
0,21 — 0,3	0,06	3,71 — 3,8	1,39
0,31 — 0,4	0,08	3,81 — 3,9	1,45
0,41 — 0,5	0,10	3,91 — 4,0	1,51
0,51 — 0,6	0,12	4,01 — 4,1	1,57
0,61 — 0,7	0,14	4,11 — 4,2	1,63
0,71 — 0,8	0,16	4,21 — 4,3	1,70
0,81 — 0,9	0,18	4,31 — 4,4	1,78
0,91 — 1,0	0,21	4,41 — 4,5	1,88
1,01 — 1,1	0,24	4,51 — 4,6	1,99
1,11 — 1,2	0,27	4,61 — 4,7	2,11
1,21 — 1,3	0,30	4,71 — 4,8	2,24
1,31 — 1,4	0,33	4,81 — 4,9	2,39
1,41 — 1,5	0,36	4,91 — 5,0	2,56
1,51 — 1,6	0,39	5,01 — 5,1	2,75
1,61 — 1,7	0,42	5,11 — 5,2	2,96
1,71 — 1,8	0,45	5,21 — 5,3	3,20
1,81 — 1,9	0,49	5,31 — 5,4	3,48
1,91 — 2,0	0,53	5,41 — 5,5	3,80
2,01 — 2,1	0,57	5,51 — 5,6	4,17
2,11 — 2,2	0,61	5,61 — 5,7	4,60
2,21 — 2,3	0,65	5,71 — 5,8	5,10
2,31 — 2,4	0,69	5,81 — 5,9	5,62
2,41 — 2,5	0,73	5,91 — 6,0	6,14
2,51 — 2,6	0,77	6,01 — 6,1	6,66
2,61 — 2,7	0,81	6,11 — 6,2	7,18
2,71 — 2,8	0,86	6,21 — 6,3	7,70
2,81 — 2,9	0,91	6,31 — 6,4	8,22
2,91 — 3,0	0,96	6,41 — 6,5	8,74
3,01 — 3,1	1,01	6,51 — 6,6	9,26
3,11 — 3,2	1,06	6,61 — 6,7	9,78
3,21 — 3,3	1,11	6,71 — 6,8	10,30
3,31 — 3,4	1,16	6,81 — 6,9	10,82
3,41 — 3,5	1,21	6,91 — 7,0	11,34

W razie poprawy rentowności powyżej 7%, na każde 0,09% poprawy rentowności procent planowanego funduszu (prawa strona tabeli) wzrasta 0,52.

Przy ustalaniu tabel dodatkowego funduszu premiowego na wszystkich szczeblach procent planowanego funduszu podstawowych plac pracowników umysłowych, przeznaczony na dodatkowy fundusz premiowy, określony w tabeli podstawowej (prawa strona tabeli), nie może być zmieniony. Ustalenia tabel dla poszczególnych jednostek dokonuje się przez dostosowanie procentów poprawy rentowności (lewa strona tabeli), uwzględniając wyznaczone zadania gospodarcze, do określonych w tabeli podstawowej procentów planowanego funduszu plac (prawa strona tabeli), które są nienaruszalne.

Tabela powyższa nie obowiązuje konkretnie w żadnym przedsiębiorstwie. Jest ona jedynie tabelą posiłkową dla opracowania przez przedsiębiorstwa konkretnych tabel w trybie § 9 ust. 3 niniejszego protokołu dodatkowego.

37.

**ZARZĄDZENIE nr 98 MINISTRA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 6 maja 1961 r.

w sprawie współdziałania ze stowarzyszeniami technicznymi zrzeszonymi w Naczelnej Organizacji Technicznej.

(znak: T/61)

Realizacja znacznie rosnących zadań budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych w bieżącym planie 5-letnim (1961—1965) oraz przygotowanie planu perspektywicznego (1966—1980) w tym zakresie, wymagają bardzo szerokiego i zorganizowanego współdziałania wszystkich zainteresowanych jednostek zarówno w dziedzinie zastosowania najnowszych osiągnięć techniki jak i doskonalenia kadr technicznych.

Szczególnie poważne i odpowiedzialne zadania w tej dziedzinie przypadają inżynierom i technikom wspólnie z załogami robotniczymi.

Tym celom i zadaniom służy również działalność stowarzyszeń technicznych zrzeszonych w Naczelnej Organizacji Technicznej, działających w dziedzinie budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, a w szczególności w Polskim Związku Inżynierów i Techników Budownictwa oraz Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego.

Szczególnie dużą i pozytywną rolę powinno odegrać zacieśnienie współpracy jednostek resortu z terenowymi ogniwami tych stowarzyszeń przy przygotowywaniu i realizacji zakładowych i terenowych planów technicznych oraz podnoszeniu kwalifikacji kadr.

W związku z powyższym w wykonaniu uchwały nr 58 Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1961 r. w sprawie pogłębienia współdziałania między organami państwowymi i Naczelną Organizacją Techniczną oraz zrzeszonymi w niej stowarzyszeniami technicznymi (Mon. Pol. nr 15 poz. 77) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedmiotem współdziałania Ministerstwa oraz zjednoczeń przemysłowych i zarządów specjalistycznych z zarządami głównymi Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa oraz Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego i innych zainteresowanych stowarzyszeń technicznych, powinny być w szczególności sprawy:

- 1) kształtowania planów gospodarczych, zwłaszcza w zakresie zadań rozwoju techniki oraz ustalania metod i dróg ich realizacji,
- 2) podwyższenia kwalifikacji i właściwego wykorzystania dróg technicznych,
- 3) stwarzania warunków realizacji wniosków racjonalizatorów i wynalazców,
- 4) rozwijania socjalistycznego współzawodnictwa pracy,
- 5) podnoszenia poziomu bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 6) rozwoju i wykorzystania informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej krajowej oraz zagranicznej, ze szczególnym uwzględnieniem prasy technicznej oraz wydawnictw technicznych,
- 7) rozwijania działalności normalizacyjnej, stosowania norm i podnoszenia jakości wyrobów oraz robót,
- 8) fundowania nagród Naczelnej Organizacji Technicznej, organizowania konkursów oraz zlecania prac w zakresie rozwoju techniki na zasadach ustalonych w regulaminie wydanym przez Zarząd Naczelnej Organizacji Technicznej w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu do Spraw Techniki i Ministrem Finansów,
- 9) opiniowania i zgłaszania wniosków w sprawie odznaczeń i nagród państwowych dla inżynierów i techników.

§ 2. 1. Dla zapewnienia współdziałania, o którym mowa w § 1, należy stosować w szczególności następujące formy:

- 1) zapraszanie przedstawicieli zarządów głównych właściwych stowarzyszeń technicznych na posiedzenia kolegiów, ważniejsze konferencje, narady oraz posiedzenia rad naukowo-technicznych ministerstwa, zjednoczeń przemysłowych oraz zarządów specjalistycznych, odbywane w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1)—9).
- 2) korzystanie przez jednostki resortu, o których mowa w pkt 1), z konsultacji i opinii zarządów głównych właściwych stowarzyszeń w sprawach podstawowych projektów z zakresu problematyki wyszczególnionej w pkt 1)—9) § 1 oraz — w razie potrzeby — z innych usług objętych statutową działalnością tych stowarzyszeń.
- 3) współdziałanie i uczestnictwo przedstawicieli jednostek organizacyjnych wymienionych w § 1 w kongresach, ważniejszych zjazdach i konferencjach technicznych organizowanych przez Zarząd Naczelnej Organizacji Technicznej i zarządy główne właściwych stowarzyszeń technicznych oraz ustosunkowanie się do podjętych uchwał.

2. W odniesieniu do zarządów (zjednoczeń) budownictwa ogólnego, jako działających w określonych rejonach kraju, uznaje się za najwłaściwszą formę bezpośrednią współpracę w sprawach, o których mowa w § 1, z właściwymi oddziałami stowarzyszeń technicznych.

§ 3. 1. Zobowiązuje się dyrektorów przedsiębiorstw budowlano-montażowych i specjalistycznych, zakładów przemysłowych, biur projektowych oraz innych przedsiębiorstw produkcyjnych i usługowych podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do szerokiego współdziałania z zarządami terenowymi i z kołami zakładowymi właściwych stowarzyszeń technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej w kształtowaniu planów produkcyjnych kierowanych przez nie jednostek, zwłaszcza w zakresie:

- 1) opracowywania i realizacji zakładowych planów postępu technicznego,
- 2) doskonalenia metod konstrukcyjnych i technologicznych oraz podnoszenia jakości wyrobów i robót,
- 3) podwyższenia kwalifikacji załóg, w szczególności przez pomaganie szkołom przyzakładowym, absolwentom szkół w odbywaniu stażu i uzyskiwaniu uprawnień oraz po-

moc w nauce słuchaczom szkół wieczorowych i zaocznych,

- 4) odpowiedniego wykorzystania kadr technicznych,
- 5) propagowania i rozwoju ruchu wynalazczego i racjonalizatorskiego, oddziaływania w kierunku umasowienia tego ruchu, udzielania pomocy technicznej wynalazcom i racjonalizatorom, otoczenia opieką klubów techniki i racjonalizacji.

2. Kierownicy jednostek, o których mowa w ust. 1, powinny w szerszym niż dotychczas zakresie popierać i otaczać opieką inicjatywę i działalność kół zakładowych właściwych stowarzyszeń technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej, w szczególności w dziedzinie:

- 1) informacji naukowej i technicznej oraz wymiany doświadczeń krajowych i zagranicznych,
- 2) podwyższania kwalifikacji i opieki nad młodą kadrą zatrudnioną w przedsiębiorstwie,
- 3) opieki nad biblioteką fachową i rozwojem czytelnictwa książki i prasy technicznej.

§ 4. Zaleca się kierownikom jednostek organizacyjnych resortu:

- 1) korzystanie — w przypadku potrzeby — z działalności i świadczeń właściwych stowarzyszeń technicznych w szczególności w dziedzinie:
 - a) czytelnictwa wydawnictw i czasopism technicznych,
 - b) organizacji kursów,
 - c) doradztwa, rzeczoznawstwa technicznego i konsultacji.
- 2) udzielanie pełnego poparcia dla działalności właściwych stowarzyszeń technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej w szczególności:
 - a) w rozszerzaniu członkostwa zbiorowego,
 - b) w przydzielaniu potrzebnych lokali do prowadzenia działalności statutowej,
 - c) na wnioski zarządów głównych stowarzyszeń zwalnia pracowników — aktywistów Stowarzyszeń — od zajęć, udzielanie im delegacji służbowych oraz pokrywanie kosztów ich uczestnictwa w organizowanych przez Stowarzyszenia zjazdach, zebraniach plenarnych, konferencjach lub naradach naukowo-technicznych.

§ 5. Zaleca się kierownikom jednostek organizacyjnych resortu stosowanie zasad określonych w zarządzeniu również w odniesieniu do współpracy ze Stowarzyszeniem Architektów Polskich (SARP) w zakresie uzasadnionym statutową działalnością tego stowarzyszenia.

§ 6. Sprawy związane z wykonaniem powołanej we wstępie uchwały nr 58 Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1961 r. i postanowień zarządzenia, jak również koordynacji w tym zakresie powierza się Dyrektorowi Departamentu Techniki.

§ 7. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 6 maja 1961 r.

2. Jednocześnie traci moc zarządzenia:

- 1) nr 65 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie pogłębienia współpracy jednostek budownictwa przemysłowego ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi zrzeszonymi w NOT (Biul. MBPrzem. nr 19, poz. 130),
- 2) nr 287 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 10 października 1953 r. w sprawie współpracy resortowych jednostek organizacyjnych z Polskim Związkiem Inżynierów i Techników Budownictwa (Dz. Urz. MBM i O. nr 18, poz. 174),
- 3) nr 244 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 listopada 1953 r. w sprawie pogłębienia współpracy ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi zrzeszonymi w NOT,

4) nr 15 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 1 lutego 1955 r. w sprawie pogłębienia współpracy resortowych jednostek organizacyjnych ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi zrzeszonymi w Naczelnej Organizacji Technicznej (NOT) — (Dz. Urz. MBMiO nr 3, poz. 21).

MINISTER
M. Olewiński

38.

ZARZĄDZENIE nr 24

PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BUDOWNICTWA
URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 31 marca 1961 roku

wprowadzające zmiany do zarządzenia z dnia 19 września 1958 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie trybu pracy i powoływania zespołów orzekających w państwowych jednostkach projektujących.

Na podstawie § 2 ust. 2, pkt 2, ppkt a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1960 roku w sprawie szczegółowego zakresu działania Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury (Dz. U. nr 38, poz. 225) ustala się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury oraz Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 września 1958 roku zmieniającego zarządzenie w sprawie trybu pracy i powoływania zespołów orzekających w państwowych jednostkach projektujących wprowadza się następujące zmiany: *)

1) dotychczasową treść § 1 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ustęp 2 w brzmieniu:

„Powyższe nie dotyczy państwowych jednostek projektowania, podporządkowanych bezpośrednio Komitetowi Budownictwa, Urbanistyki i Architektury”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1961 roku.

PRZEWODNICZĄCY
St. Pietrusiewicz

*) (Dz. Urz. MBiPMB nr 12, poz. 94)

39.

OKÓLNIAK nr 11 MINISTRA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 8 kwietnia 1961 r.

w sprawie zaznajamiania pracowników z przepisami prawa.

(znak: GM/2/9-12/24/61)

Prowadzona od kilku lat planowa akcja uporządkowania ustawodawstwa wydaje oczekiwane owoce. Sejm uchwalił w ostatniej kadencji poważną ilość ustaw, które łącznie z przepisami wykonawczymi mają służyć prawidłowemu zarządzaniu gospodarką narodową oraz stanowić podstawę działalności organów administracji państwowej.

Nowe ustawy uchwalane przez Sejm mogą spełnić wyznaczoną im rolę pod warunkiem, że ogół obywateli, a w szczególności pracownicy organów państwowych, zje-

dnoczeń i przedsiębiorstw, dokładają należytych starań, aby zaznajomić się z obowiązującymi przepisami.

Niestety ze spostrzeżeń czynionych zarówno przez Ministerstwo, jak i przez arbitraż gospodarczy wynika, że osoby występujące w sprawach przedsiębiorstw zjednoczeń i zarządów resortu nie wykazują niekiedy niezbędnej znajomości przepisów dotyczących załatwianych przez nich spraw. Zauważa się m.in. niedostateczną znajomość przepisów o nacjonalizacji przedsiębiorstw, o wyłączeniu, dostawach, robotach i usługach, finansowaniu inwestycji, przepisów z zakresu ustawodawstwa pracy, przepisów normujących sprawy umów oraz przepisów o postępowaniu arbitrażowym. Nieznajomość przepisów naraża niejednokrotnie jednostki resortu na szkody gospodarcze.

Zwracając na powyższy stan uwagę dyrektorów zjednoczeń i zarządów zobowiązuję ich jednocześnie do podjęcia właściwych kroków, które zapewnią prowadzenie planowego zaznajamiania pracowników zjednoczeń i zarządów oraz pracowników nadzorowanych przedsiębiorstw z przepisami prawa, związanymi bezpośrednio z ich działalnością.

Radców prawnych należy zobowiązać do przedstawiania dyrektorowi jednostki wniosków co do potrzeby zaznajamiania pracowników z określonymi przepisami, do opracowywania programu i sposobu przeprowadzania szkolenia oraz wskazania osób, którym należałoby powierzyć prowadzenie wykładów.

W obecnym okresie należy zaznajomić pracowników przede wszystkim z przepisami Kodeksu Postępowania Administracyjnego oraz z prawem budowlanym. Należy przy tym zwrócić uwagę na to, że: 1) przepisy Kodeksu Postępowania Administracyjnego mają m.in. zastosowanie przy rozpatrywaniu przez zjednoczenia i zarządy skarg na podporządkowane im przedsiębiorstwa oraz, że 2) przepisy prawa budowlanego nakładają m.in. obowiązki na służbę inwestycyjną, biura projektów, przedsiębiorstwa budowlano-montażowe oraz na wszelkie jednostki zarządzające budynkami i innymi obiektami budowlanymi, określają kwalifikacje, które będą wymagane od projektanta, kierownika budowy, kierownika robót, majstra, inspektora nadzoru inwestorskiego, przewidują odpowiedzialność karną i zawodową za naruszenie przepisów prawa budowlanego przy projektowaniu, kierowaniu robotami, sprawowaniu nadzoru inwestorskiego oraz zarządzaniu obiektami budowlanymi.

Do udziału w rozważeniu zagadnienia szkolenia pracowników w zakresie prawa budowlanego należałoby zaprosić właściwe stowarzyszenia naukowo-techniczne oraz Zrzeszenie Prawników Polskich.

MINISTER
wz W. Kopeć

40.

PISMO OKÓLNE nr 13 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 5 maja 1961 r.

w sprawie przekwalifikowania niektórych przedmiotów ze środków trwałych do obrotowych.

(znak: KSR-I/D-100/61)

W związku z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 28 marca 1961 r. w sprawie zasad przekwalifikowania niektórych przedmiotów ze środków trwałych do środków obrotowych (Mon. Pol. nr 31, poz. 149) ustala się i wyjaśnia, co następuje:

1. Przekwalifikowanie środków trwałych do przedmiotów nietrwałych, wynikające ze zmiany zasad zaliczania

środków pracy oraz innych przedmiotów i urządzeń długotrwałego użytkowania do środków trwałych, należy przeprowadzić:

1) w grupach od 1 do 7 klasyfikacji rodzajowej powszechnej inwentaryzacji

— ściśle na podstawie kryterium wartości tych środków (dla środków zakupionych po cenach sprzed 1 lipca 1960 r. decyduje wartość po przecenie; dla środków nabytych po cenach obowiązujących od dnia 1 lipca 1960 r. — rzeczywista cena zakupu);

2) w grupie 8 wymienionej w pkt 1 klasyfikacji

— na podstawie obecnie aktualnych cen tych przedmiotów, a w przypadku braku odpowiednich cenników — według kryterium podanego w załączonym do pisma okólnego rodzajowym wykazie kwalifikacyjnym.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie wyłącznie przy jednorazowym przekwalifikowaniu stanu środków trwałych do przedmiotów nietrwałych na dzień 1 stycznia 1961 r. O zaliczeniu do środków trwałych lub do przedmiotów nietrwałych przedmiotów zakupionych po dniu 1 stycznia 1961 r. decyduje wyłącznie kryterium wartościowe, ustalone w uchwale nr 29 Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1961 r. w sprawie zasad zaliczania środków pracy oraz innych przedmiotów i urządzeń długotrwałego użytkowania do środków trwałych (Mon. Pol. nr 11, poz. 62).

3. Z uwagi na dużą pracochłonność czynności przekwalifikowania przy równoczesnych pracach związanych z przeceną środków trwałych, zmieniają się poprzednie ustalenia Departamentu Księgowości Ministerstwa Finansów, podane w piśmie Departamentu Księgowości i Rewizji z dnia 25 stycznia 1961 r. znak KSR-1/D-100/60. Zarówno wyniki przeceny, przekwalifikowania jak wprowadzenie do ksiąg obiektów o nieustalonym tytule własności należy przeprowadzić w księgach właściwego miesiąca 1961 roku, po zatwierdzeniu wyników przeceny i przekwalifikowaniu. Księgowania te nie korygują danych bilansu otwarcia 1961 r.

4. Księgowania dotyczące przeceny i przekwalifikowania powinny być dokonane jednocześnie, nie później niż do dnia 31 maja 1961 r.

5. Nie podlegają przekwalifikowaniu obiekty grup 0 i 9.

6. Dokonywane przy przekwalifikowaniu strona umorzeń oraz wprowadzone do ewidencji przedmiotów nietrwałych wartości ich zużycia korespondują wyłącznie z kontem 850 „Fundusz statutowy”, przy czym wysokość zaksięgowanego zużycia, niezależnie od stopnia umorzenia podlegającego przekwalifikowaniu środka trwałego, powinna być ustalona zgodnie z zasadami podanymi w piśmie okólnym nr 38 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 25 lipca 1959 r. (Dz. Urz. MBiPMB nr 13, poz. 71).

Ze względu na układ sprawozdania o zmianach funduszu statutowego, księgowania na koncie 850 „Fundusz Statutowy” należy dokonywać obrotami brutto.

7. Przekwalifikowanie środków z grupy 8 środków trwałych powinno nastąpić po ostatecznej weryfikacji tej grupy, zarządzanej przez Pełnomocnika Ministra do spraw powszechnej inwentaryzacji w komunikacie nr 10 z dnia 31 stycznia 1961 r., mającej na celu uporządkowanie zauważonych błędnych kwalifikacji do tej grupy przedmiotów, które w trakcie spisu w ramach powszechnej inwentaryzacji powinny być zaliczone do grup 1 — 7 środków trwałych lub też zgodnie z dotychczasowymi kryteriami powinny być zaliczone do środków obrotowych (odzież, obuwie specjalne, książki, pościel itp).

8. Podstawę do księgowania wyników przekwalifikowania powinno stanowić polecenie księgowania, ujmujące

zbiorcze dane oparte o dołączony do polecenia księgowania szczegółowy wykaz przedmiotów, uwzględniający w poszczególnych rubrykach co najmniej następujące dane:

- liczbę porządkową,
- dotychczasowy nr inwentarzowy,
- dotychczasową wartość początkową i umorzenie,
- nową wartość początkową i zużycie (dla grupy 8 dotychczasowa i nowa wartość początkowa będą sobie równe),
- nowy nr inwentarzowy (przedmiotu nietrwałego).

9. Wyniki przeceny i przekwalifikowania będą ujęte w sprawozdawczości finansowej w sposób następujący:

1) w ciągu całego roku wartość środków trwałych, przedmiotów nietrwałych oraz fundusz statutowy będą wykazywane w kolumnie bilansu otwarcia według stanu przed przeceną i przekwalifikowaniem (ust. 3),

2) w sprawozdaniu finansowym na dzień 30 czerwca 1961 r. dane uwzględniające bilansu będą rozszerzone o dodatkowe informacje dotyczące:

- a) wartości początkowej środków trwałych na dzień 1 stycznia 1961 r., po przecenie i po wyłączeniu przedmiotów przekwalifikowanych do środków obrotowych,
- b) umorzenia środków trwałych na dzień 1 stycznia 1961 r., skorygowanego o dane wynikające z przekwalifikowania,
- c) wyników przekwalifikowania.

Dane, o których mowa pod lit. a) i b), będą powtórzone w sprawozdaniu na dzień 30 września 1961 r.

10. Środki trwałe, zaliczone w wyniku przekwalifikowania do przedmiotów nietrwałych, powinny być objęte, w ramach ewidencji analitycznej tych przedmiotów, odpowiednimi rygorami i kontrolą przewidzianymi w obowiązujących przepisach resortowych.

11. Ustalenia i wyjaśnienia zawarte w piśmie okólnym obowiązują w jednostkach podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
S. Wojciechowski

Załącznik do pisma okólnego nr 13
Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu
Materiałów Budowlanych
z dnia 5 maja 1961 r.

WYKAZ

kwalifikacyjny przedmiotów z grupy 8 środków trwałych

Środki trwałe	Środki obrotowe	Treść
×		Budowlany sprzęt: rusztowania rurowe; barakowozy (Drzymały); bramy montażowe; żurawie ramienne nietypowe; maszyny przenośne nietypowe, nieobjęte grupami 4 — 5 (np. do wyrobu cegieł);
×		
×		
×		
×		
×		
	×	maszyny montażowe
	×	drabiny na linach stalowych i sznurowych;
	×	belki montażowe.

Środki trwałe	Środki obrotowe	T r e ś ć	Środki trwałe	Środki obrotowe	T r e ś ć
×		Dywany: (wszelkie): z runem wełnianym tkane ręcznie — bez względu na rozmiar, tkane maszynowo — powyżej 6 m ² . (nie zalicza się do środków trwałych dywanów różgowych — typu Bouclen i chodników bez względu na ich rozmiar).	×		posażone w wentylator z automatyczną regulacją temperatury; Instrumenty muzyczne: — pianina, fortepiany, zespoły perkusyjne.
×		Fotograficzny sprzęt: aparaty fotograficzne: małoobrazkowe przystosowane do obiektywów wymiennych, np. Exacta — Varex, Practina, Practica, Pentacon, Zorkij 4; typu „Lustrzanka”, jedno lub dwuobiektywowe o sile światła od 3,5 do 2,8 z wyjątkiem aparatów marki „Start”, większych formatów, importowane, z obiektywem Tessar lub Belar, o sile światła 4,5 do zdjęć o wymiarach: 6,5 × 9,9 × 12, 13 × 18, na błony cięte i (na płyty fotograficzne, przystosowane do obiektywów wymiennych, np. aparaty marki „Mentor”, „Mentor Studio Kamera”, „Mangola”; obiektywy wymienne do aparatów fotograficznych z automatyczną przesłoną o sile światła 2,8 do 1,5 marki Flektogon. Tessar i Biotar, teleobiektywy);	×	×	Laboratoryjny sprzęt: aparatura szklana; Wyposażenie (elektrody parownice, promienniki podczerwone, płyty grzejne, termopary, tygle srebrne i niklowe, termometry); sprzęt platynowy. Lustra: (powyżej 3 m ²).
×		powiększalniki przeznaczone do wykonywania powiększeń fotograficznych czarno-białych i kolorowych do formatu negatywów: 6,5 × 9, 10 × 15, 13 × 18, z wyjątkiem powiększalnika „Krokus”, np.: „Meteor Kolor S”, „Magnifax II Color”, „Magnitarus” „Magnolar”, do formatu negatywu mniejszych rozmiarów (6 × 9,24 × 36) z automatycznym ustawieniem ostrości oraz specjalnym wyposażeniem do wykonywania zdjęć kolorowych, np. „Agfa”, „Leitz”;	×	×	Maszyny biurowe: (wszelkie jak: maszyny do pisania, księgowania, fakturowania, liczenia — dwu i czterodziałowe ręczne i elektryczne, powielacze wszelkich typów, adresarki, kasy rejestracyjne, zegary kontrolne itp. — z wyjątkiem tzw. liczydełek mechanicznych, dwudziałaniowych typu Nysa C).
×		kopiarki fotograficzne i dokumentowe przeznaczone do wykonywania odbitek stykowych fotograficznych albo kopii dokumentów o formacie powyżej 13 × 18, wyposażone w czasomierz, pompę pneumatyczną oraz wywołaczkę z silnikiem elektrycznym;	×	×	Magnetofony, telewizory, radioaparaty z dodatkowym wyposażeniem (np. mikrofon, adapter, magnetofon itp.) wysokich klas. Radioaparaty niższych klas (łącznie z radioaparatami samochodowymi) i adaptery. W razie wątpliwości należy porównać cechy posiadanego aparatu z cechami i cenami aparatów aktualnie znajdujących się w sprzedaży.
×		pluczkarki bębnowe, przeznaczone do płukania odbitek i powiększeń fotograficznych, o pojemności około 60 l., wyposażone w silnik o napędzie elektrycznym;	×	×	elektronowe urządzenia błyskowe (flesze); zasilane akumulatorem lub z sieci prądu zmiennego 115 — 220 V, z wbudowanym prostownikiem;
×		suszarki fotograficzne, przeznaczone do suszenia odbitek i powiększeń fotograficznych oraz do negatywów; płaskie, dwustronne z płytami formatu 50 × 60, bębnowe z silnikiem napędowym i grzejnikami; szafkowe do negatywów o pojemności 35 błon 6 × 9, względnie 39 taśm 24 × 36 mm, wy-	×	×	Meble z wyjątkiem kas pancernych, szaf stalowych i kompletów gabinetowych.
			×	×	Fotogrametryczny sprzęt: Autografy, triangulatory radialne, stereokomparatory, stereometry, projektory, przetworniki, kamery lotnicze, stereoskopy.
			×	×	Geodezyjny sprzęt: teodolity, tachimetry, niwelatory, koordynatografy, planimetry, pantografy, nasadki dalmiercze, kierownice, pozostały sprzęt geodezyjny jak: tarcze celownicze — komplety, corapidy, komplety drutów inwarowych, interpolatory.
			×	×	Gospodarstwa domowego sprzęt: kuchnie — zwykle, gazowe, elektryczne, froterki, odkurzacze.
			×	×	Głowice: wiertarskie i wytaczarskie Kasy: pancerne i ogniotrwałe wolnostojące.
			×	×	Kreślarski sprzęt: stoły kreślarskie typu Kulman, Izis, niwelatory, pantografy, cyrkle, komplety kreślarskie.

Środki trwałe	Środki obrotowe	Treść	Środki trwałe	Środki obrotowe	Treść
×		Przyrządy do badania powierzchni: ekometry, gładkościomierze optyczne, profilografy i profilometry.	×		Podnośniki wózkowe (hydrauliczne i mechaniczne)
×		Przyrządy do badania właściwości mechanicznych metali — przy obciążeniu statycznym i maszyny wytrzymałościowe uniwersalne, zrywaki do metali, twardościomierze, mikrowartościomierze,	×	×	Wagi analityczne Wagi techniczne: stołowe (szalkowe), dziesiętne i uchyłne o ładowności nieprzekraczającej 50 kg.
×		— przy obciążaniu dynamicznym na zmęczenie, przy zginaniu i skręcaniu, młoty uderowe Charpy'ego.	×		Wagi uchyłne o ładowności 50 kg i więcej.
×		Przyrządy do prób technologicznych metali: przyrządy do badania blachy, drutu na przeginanie, oraz do badania tłoczliwości blachy.		×	Wiertarki pistoletowe i piersiowe, szlifierki i wkrętarki elektryczne i pneumatyczne, młotki, ścianki i nitowniki pneumatyczne, pneumatyczne ubijaki do masy formierskiej.
×		Wyważarki i przyrządy do badań wytrzymałościowych na wstrząsy.		×	Wózki do transportu bezszynowego: bez napędu mechanicznego:
×		Czujniki dźwigowe (minimetry) — działka elementarna 0,001 m.	×		ogólnego przeznaczenia o nośności nie wyższej niż 1 t., o nośności powyżej 1 t oraz specjalne (np. do ciast).
×		Podzielnice optyczne		×	Wytaczadła tokarskie i do wytaczarek.
×		Pomiarowy sprzęt warsztatowy: — spawalniany, przymiary, średnicówki, amperomierze, woltomierze.	×		Zabieraki , kły i nakiełki.
	×	Rowery		×	Żyrandole ciężkie (w salach widowiskowych)
	×	Samochodowy sprzęt (przyrządy do sprawdzania pomp paliwowych, sprzężyn, sprzęgieł, świateł, wałów, hamulców, korbowodów, instalacji elektrycznej, wulkanizatory, aparaty do pompowania opon, smarownice, zestawy narzędzi do napraw samochodów określonych typów itp.);			
		— stoły probiercze do badania startarów i pradnic, przyrządy do sprawdzania pomp wtryskowych			
×		Sportowy sprzęt: rowery wodne, łodzie żaglowe			
×	×	Stolarskie warsztaty			
×	×	Świeclicowy sprzęt — stoły bilardowe			
	×	Telefoniczne aparaty			
	×	Tokarskie przyrządy (do toczenia kół, zataczania, toczenia kopiowego, szlifierki ręczne, stołowe, suportowe, pneumatyczne).			
	×	Trzpienie tokarskie i do frezów, trzpienie zabierakowe, tuleje prowadzące, redukcyjne i naciskowe, oprawki i uchwyty do narzędzi.			
×		Mikroskopy (z wyjątkiem mikroskopów tzw. szkolnych oraz mikroskopów bez wyposażenia).			
	×	Opakowania trwałe (butle, beczki, konwie, pojemniki, skrzynie).			
×		Optyczne przyrządy: 1) do pomiaru i sprawdzania długości (komperatory, optometry, katetometry, długościomierze, grubościomierze optyczne i strometry) 2) kątów (kątomierze, poziomnice, głowice podziałowe), 3) warsztatowe.			
	×	Plandeki (bez względu na rozmiar).			

41.

PISMO OKÓLNE nr 14 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 4 maja 1961 r.

w sprawie dokumentów przewozowych stosowanych w transporcie samochodowym przez jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i przez niego nadzorowane.

(znak: MET1 — 10a — 8/61)

W celu właściwego stosowania postanowień zarządzenia nr 61 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 27 marca 1961 r. w sprawie powiązania dokumentów obrotu magazynowego z listem przewozowym samochodowym i komisijnego załadunku materiałów (Dz. Urz. MBiPMB nr 8, poz. 31) wyjaśnia się, co następuje:

1. Przez list przewozowy samochodowy (§ 2 zarządzenia) należy rozumieć dokumenty przewozowe, stanowiące załączniki do Taryfy Towarowej Transportu Samochodowego i Spedycji (Dziennik Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych nr 5/60, poz. 2). Zasady stosowania poszczególnych dokumentów przewozowych określają przepisy §§ 12 i 32 Regulaminu zarobkowego przewozu i spedycji w ciężarowym transporcie samochodowym, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 24 maja 1960 r. (Dz. U. nr 31 z 1960 r., poz. 174).

2. Forma dokumentów przewozowych, o których mowa w ust. 1, uwzględnia wszystkie wymagania, jakim, w myśl zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 28 listopada

1957 r. w sprawie gospodarowania służbowymi pojazdami samochodowymi i zasad ich używania (Monitor Polski nr 98, poz. 571), powinien odpowiadać dowód, stanowiący specyfikację przewożonego ładunku.

3. Do stosowania dokumentów przewozowych, stanowiących załączniki do Taryfy Towarowej Transportu Samochodowego i Spedycji, obowiązane są wszystkie jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowane, a wykonujące przewozy ciężarowym taborem samochodowym, stanowiącym własność tych jednostek, bez względu na to, czy stosują w rozliczeniach za usługi przewozowe Taryfę Towarową Transportu Samochodowego i Spedycji, czy też inne zasady szczególne.

4. Wszystkie przepisy powołanego na wstępie zarządzenia nr 61, odnoszące się do wypełniania, obiegu i powiązania samochodowego listu przewozowego z dokumentami obrotu magazynowego stosuje się analogicznie do dokumentów przewozowych, stanowiących załączniki do Taryfy Towarowej Transportu Samochodowego i Spedycji.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
K. Rojek

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

w nr 19 z 15.IV.61 r. **poz. 95** rozporządzenie Rady Ministrów z 4. IV.61 r. w sprawie wykorzystania środków funduszu zakładowego przedsiębiorstw państwowych w części przeznaczonej na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników;

w nr 20 z 17.IV.61 r., **poz. 100** rozporządzenie Rady Ministrów z 21.II.61 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 13 stycznia 1958 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych;

w nr 23 z 10.V.61 t. **poz. 113** obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z 27.IV.61 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 6 maja 1953 r. Prawo górnicze;

poz. 114 obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z 27.IV. 1961 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 21 października 1954 r. o urzędach górniczych.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

w nr 26 z 27.III.61 r. **poz. 128** zarządzenie Ministra Finansów z 15.III.61 r. zmieniające zarządzenie z dnia 4 grudnia 1959 r. w sprawie podstawowych zasad prowadzenia księgowości, inwentaryzacji, sporządzania sprawozdań finansowych oraz przechowywania dowodów księgowych przez jednostki gospodarki uspołecznionej;

w nr 27 z 29.III.61 r. **poz. 131** zarządzenie Ministra Finansów z 7.III.61 r. w sprawie ramowych zasad normowania środków obrotowych oraz planowania pasywów stałych w niektórych przedsiębiorstwach państwowych;

w nr 28 z 1.IV.61 r. **poz. 133** uchwałę Rady Ministrów nr 122 z 30.III.61 r. zmieniającą uchwałę nr 21 Rady Ministrów z 10 stycznia 1961 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych w 1961 r.;

poz. 134 zarządzenie nr 59 Prezesa Rady Ministrów z 30.III.61 r. zmieniające zarządzenie nr 18 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1961 r. w sprawie zasad realizacji i zmian w planie inwestycyjnym na rok 1961;

poz. 135 zarządzenie Ministra Finansów z 20.III.61 r. w sprawie zasad i trybu gospodarowania funduszem płac w jednostkach i zakładach budżetowych w 1961 r.;

w nr 29 z 8.IV.61 r. **poz. 139** zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Finansów z 29.III.61 r. w sprawie przeprowadzania zmniejszenia nakładów w planie inwestycyjnym na rok 1961 oraz odprowadzenia oszczędności uzyskanych w wyniku przeprowadzonej rewizji założeń i dokumentacji projektowo-kosztorysowej w roku 1961;

poz. 142 zarządzenie Ministra Finansów z 28.III.61 r. zmieniające zarządzenie z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie trybu gromadzenia, wydatkowania i ewidencji środków Funduszu Postępu Technicznego oraz zasad sprawozdawczości z zakresu gospodarki tymi środkami;

w nr 30 z 20.IV.61 r. **poz. 146** obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 1.IV.61 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych przez Polski Komitet Normalizacyjny norm państwowych;

w nr 31 z 22.IV.61 r. **poz. 147** uchwałę Rady Ministrów nr 88 z 21.II.61 r. zmieniającą uchwałę nr 788 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. w sprawie uprawnień państwowych jednostek organizacyjnych w zakresie rozporządzania zbędnymi maszynami i innymi przedmiotami urządzenia trwałego;

poz. 149 zarządzenie Ministra Finansów z 28.III.61 r. w sprawie zasad przekwalifikowania niektórych przedmiotów ze środków trwałych do środków obrotowych;

poz. 150 zarządzenie Ministra Finansów z 31.III.61 r. w sprawie obliczania odprowadzania i rozliczania amortyzacji oraz odprowadzania dochodów z likwidacji środków trwałych przedsiębiorstw państwowych;

w nr 32 z 27.IV.61 r. **poz. 153** zarządzenie Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 6.III.61 r. w sprawie przekazania uspołecznionym zakładom pracy niektórych czynności z zakresu rent;

w nr 33 z 2.V.61 r. **poz. 157** zarządzenie Ministra Przemysłu Ciężkiego z 15.III.61 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników i uzgodnień dostaw oraz branżowych warunków dostaw kabli, przewodów, akumulatorów, ogniwi i baterii;

w nr 34 z 3.V.61 r. **poz. 158** zarządzenie Ministra Finansów z 22.IV.61 r. w sprawie zasad ustalania stawek oraz trybu finansowania i kontroli prawidłowości wypłat dotacji przedmiotowych;

w nr 35 z 6.V.61 r. **poz. 161** uchwałę Rady Ministrów nr 147 z 21.IV.61 r. w sprawie udzielania urlopów wycieczkowych niektórym pracownikom zatrudnionym w urzędach i instytucjach państwowych;

w nr 36 z 11.V.61 r. zarządzenie Ministra Finansów z 29.IV.61 r. w sprawie trybu dokonywania zmian w pokryciu finansowym inwestycji w 1961 r.;

w nr 37 z 13.V.61 r. **poz. 171** uchwałę Rady Ministrów nr 128 z 30.III.61 r. w sprawie opracowania i zatwierdzenia przez jednostki planujące szczegółowych pięcioletnich planów gospodarczych na lata 1961—1965;

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

- nr 62 z 27.III.61 r. znak: CMB/61 w sprawie zapewnienia możliwości zwiększenia zapasów wyrobów gotowych cegły ceramicznej i wapienno-piaskowej;

2. nr 63 z 27.III.61 r. znak: GM/2/39/A-190/61 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa Cegielnia Parowa Brzozowiec pow. Gorzów;
 3. nr 64 z 27.III.61 r. znak: GM/2/39/A-189/61 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa pod nazwą Cegielnia Parowa Drawiny gż. Drezdenko, pow. Strzelce;
 4. nr 65 z 27.III.61 r. znak: GM/2/39/A-188/61 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa pod nazwą Cegielnia Parowa Radowice, pow. Swiebodzin;
 5. nr 66 z 27.III.61 r. GM/2/39/A-187/61 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa pod nazwą Cegielnia m. Sulechów, pow. Swiebodzin;
 6. nr 67 z 27.III.61 r. znak: GM/2/39/A/186/61 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa pod nazwą Cegielnia Parowa Zielona Góra, ul. Krośnieńska;
 7. nr 68 z 27.III.61 r. znak: GM/2/39/A-184/61 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa pod nazwą Cegielnia Piaskowo-Wapienna Koronowo Stare, pow. Strzelce;
 8. nr 69 z 27.III.61 r. znak: GM/2/39/A-185/61 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa pod nazwą Wytwórnia Wyrobów Cementowych Zielona Góra, ul. Piaskowa nr 3;
 9. nr 70. z 27.III.61 r. znak: GM/2/39/A-183/61 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa pod nazwą Cegielnia Chwałęcica, pow. Gorzów;
 10. nr 71 z 27.III.61 r. znak: GM/2/39/A-191/61 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa pod nazwą Ziegelei Lawaldan, Radzula, pow. Zielona Góra;
 11. nr 72 z 27.III.61 r. znak: GM/2/39/A-192/61 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa pod nazwą Cegielnia Żagań II, Żagań ul. św Anny;
 12. nr 73 z 27.III.61 r. znak: GM/2/39/A-193/61 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa pod nazwą Cegielnia H. Spieck G.m.b.H. Kunice Żarskie, pow. Żary;
 13. nr 74 z 27.III.61 r. znak: GM/2/39/A-194/61 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa pod nazwą Cegielnia Dr Martens, Kunice Żarskie;
 14. nr 75 z 29.III.61 r. znak: GM/2/39/A-195/61 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa pod nazwą Żwirownia i Piaskownia Goraj, pow. Skwierzyna;
 15. nr 76 z 29.III.61 r. znak: GM/2/39/A-197/61 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa pod nazwą Cegielnia Otto Fischer, Gorzów, ul. Warszawska 165;
 16. nr 77. z 29.III.61 r. znak: GM/2/39/A-196/61 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa pod nazwą Cegielnia Drożki, pow. Zielona Góra;
 17. nr 78 z 30.III.61 r. znak: GM/2/39/A-199/61 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa pod nazwą Mornau Klinkerwerk, Julius Dolius — Murzynowo;
 18. nr 79 z 30.III.61 r. znak: GM/2/39/A-198/61 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa pod nazwą Gebr. Mastag — Offenfabrik w Szprotawie, ul. Sobieskiego 3;
 19. nr 80 z 31.III.61 r. znak: OR4-61-11/61 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady Wyrobów Kamionki Kanalizacyjno-Gospodarczej o Kwasoodpornej w Budowie w Suchedniowie;
 20. nr 81 z 30.III.61 r. znak: OR4-61-6/61 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady Silikatowe Lidzbark Welski w Budowie;
 21. nr 82 z 31.III.61 r. znak: OR4-61-6/61 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady Silikatowe Ludynia w Budowie;
 22. nr 83 z 1.IV.61 r. znak: OR4-61-11/61 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa Zakłady Fajansu Sanitarnego w Budowie;
 23. nr 84 z 1.IV.61 r. znak: T-6-02/61 w sprawie oznaczenia artykułów wprowadzanych do obrotu;
 24. nr 85 z 1.IV.61 r. znak: PPMB/61 w sprawie środków zabezpieczających dyscyplinę wykonania NPG na 1961 r. w zakresie zatrudnienia, funduszu płac, wydatków budżetowych i dostaw towarów rynkowych dla ludności;
 25. nr 86 z IV.61 r. znak: OR3-52/7/61 w sprawie przekazania zakładów silikatowych w Lipie (w budowie) pow. Kraśnik;
 26. nr 89 z 15.IV.61 r. znak: OR5/93/61 w sprawie utworzenia w Instytucie Techniki Budowlanej Zakładu Elementów Budowlanych;
 27. **Zarządzenie Ministra Przemysłu Chemicznego oraz Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;**
z 22.IV.61 r. znak: ME2/61 w sprawie powołania Międzyresortowej Komisji dla zbadania przyczyn awarii w Janikowskich Zakładach Sodowych w dniu 20 kwietnia 1961 r.;
 28. **Zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Ministra Przemysłu Ciężkiego** z 27.IV.61 r. znak: OR3/61 w sprawie przekazania Wytwórni Urządzeń Wentylacyjnych w Chełmie Wielkim.
- Okólniki Ministra:**
29. nr 12 z 6.V.61 r. znak: FE-13/31/61 w sprawie rewizji poziomu normatywów wyrobów gotowych w przedsiębiorstwach produkujących cegłę;
 30. nr 13. z 11.V.61 r. znak: OR2-12/61 w sprawie określenia organów, które należy zawiadamiać o niezależności spraw w terminach wymaganych przez Kodeks postępowania administracyjnego.
- Polecenia służbowe Ministra:**
31. nr 5 z 14.IV.61 r. znak: PBM/61 w sprawie zapewnienia wykonania planu produkcji szkła okiennego na rok 1961;
 32. nr 6 z 22.IV.61 r. znak: ZZ/61 w sprawie oszczędnej gospodarki papierem oraz wytworami i przetworami papierniczymi;
 33. nr 7 z 25.IV.61 r. znak: T-6/01/GUS/61 w sprawie prac przygotowawczych badań statystycznych w niektórych budynkach mieszkalnych w zakresie wydajności pracy;
 34. nr 8 z 6.V.61 r. znak: GM/2/9—13/12/61 o powołaniu Zespołu dla opracowania wniosków w sprawie rozwoju produkcji materiałów budowlanych;
 35. nr 9 z 13.V.61 r. znak: ZP/3/61 o zmianie polecenia służbowego nr 4 z dnia 20 marca 1961 r. w sprawie wzmoczenia kontroli dyscypliny płac pracowników umysłowych.

Sprostowania:

W Dzienniku Urzędowym nr 19 z dnia 27 grudnia 1960 r., poz. 116 w sprawozdaniu finansowym za rok gospodarczy 1959/60 Zarządu Budownictwa „Warszawa”, Kolumna 16 w Części III sprawozdania powinna zawierać dane cyfrowe: 176725, 180823, 207102, 155467, 204826, 195720, 200297, 164615, 72872, 149724, 286216, 60401, 65267, 227055, 62102, 74, 64701.

W Dzienniku Urzędowym nr 20 z dnia 31 grudnia 1960 r. w Komunikacie II, str. 14, poz. 4 od góry powinna brzmieć: „nr 299 z 27.XII.60 r. znak: OR3-52-1/60 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Włocławskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Ogólnego we Włocławku”.